

for, eller lovovertrædelser, som helt eller for en stor dels vedkommende er begået her i landet.

Lovforslaget indeholder endvidere regler, der skal gennemføre rammeafgørelsens bestemmelser om proceduren for behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser. Lovforslaget fastsætter afslutningsvist, at selve fuldbyrdelsen af en bevissikringskendelse, der indebærer tvangsindgreb, skal ske under anvendelse af den fremgangsmåde, der er fastsat i retsplejelovens regler.

Lovforslaget regulerer kun spørgsmålet om anerkendelse og fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser, som er udstedt af myndighederne i andre medlemsstater, men forholder sig ikke til danske myndigheders adgang til at udstede bevissikringskendelser. Danske myndigheders adgang til at udstede og anmode om fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse vil være reguleret af de almindelige regler i retsplejeloven for de pågældende efterforskningskridt. Lovforslaget indeholder dog en bestemmelse om adgangen til at kære en bevissikringskendelse, der er udstedt af danske myndigheder, jf. afsnit II, pkt. 3.4.

De gældende regler og procedurer om gensidig retshjælp i straffesager vil fortsat finde anvendelse i relation til efterforskningskridt, der ikke er omfattet af forslaget til rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse, som f.eks. foretagelse af telefonaflytning og andre former for indgreb i meddelelseshemmeligheden.

1.3. Hensigten med forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. (under forhandlingerne betegnet som den europæiske fuldbyrdelsesordre) er at sikre, at domme om fængselsstraf eller andre frihedsberøvende foranstaltninger gensidigt anerkendes og fuldbyrdes medlemsstaterne imellem. Rammeafgørelsen vil således udvide området for gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af endelige strafferetlige afgørelser, der er etableret med Rådets tidligere rammeafgørelser om gensidig anerkendelse af bødestrafte og konfiskationsafgørelser. Forslaget til rammeafgørelsen bygger videre på en række eksisterende internationale aftaler om overførelse af domfældte til afsoning i et andet land (fuldbyrdelseslandet) end der, hvor vedkommende er dømt (udstedelsesstaten).

Rammeafgørelsen vil navnlig indebære en grundlæggende forpligtelse for en medlemsstat til at overtage strafafsoningen vedrørende egne statsborgere, som bor på medlemsstatens område eller er udvist dertil efter strafafsoning, medmindre der foreligger særlige grunde til at afslå overtagelse af strafafsoningen, jf.

nærmere nedenfor under afsnit III, pkt. 2, om rammeafgørelsens nærmere indhold. Hvis strafafsoningen vedrører lovovertrædelser, som er omfattet af en nærmere opregnet liste (positiv-listen), vil medlemsstaterne ikke kunne afslå at overtage afsoningen under henvisning til, at overtrædelserne ikke er strafbar i egen medlemsstat, medmindre den enkelte medlemsstat erklærer, at den ikke vil anvende positiv-listen.

I forhold til de gældende procedurer, hvorefter overførelse af domfældte i vidt omfang kræver samtykke fra både den domfældte og fra fuldbyrdelsesstaten, forpligter den fuldbyrdende stat sig i højere grad til at modtage egne statsborgere til afsoning fra en anden medlemsstat, hvis de bor i fuldbyrdelsesstaten eller skal udvises dertil efter afsoning af straffen. I disse situationer kan den domfældte endvidere overføres uden den pågældendes samtykke. Modtagelse af andre domfældte – f.eks. af statsborgere fra fuldbyrdelsesstaten uden bopæl i fuldbyrdelsesstaten – er fortsat frivilligt for fuldbyrdelsesstatens myndigheder.

Rammeafgørelsen vil endvidere indebære, at den idømte sanktion skal fuldbyrdes uden at kunne omsættes til den sanktion, som ville være forskyldt efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning. Medlemsstaterne har dog mulighed for at tilpasse den idømte sanktion, hvis sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, eller varigheden overstiger den maksimale straf efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning.

Forslaget til rammeafgørelse overlader på en række områder valget af den nærmere gennemførelsesmodel til medlemsstaterne, herunder i hvilket omfang man vil benytte sig af de bestemmelser i rammeafgørelsen, som giver mulighed for at afslå fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

I overensstemmelse med indholdet af rammeafgørelsen vil en vedtagelse af lovforslaget indebære, at en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som en dansk statsborger, der bor her i landet eller udvises hertil, idømmes i en straffesag i en anden medlemsstat, som udgangspunkt skal fuldbyrdes her i landet, hvis medlemsstaten anmoder om det, uanset om den domfældte har et ønske herom eller ej.

For så vidt angår andre personer, der idømmes en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning i en anden medlemsstat, lægger lovforslaget op til så vidt muligt at bibeholde den nuværende praksis på området, hvorefter Danmark som udgangspunkt modtager egne statsborgere og personer med fast bo-